

кованъ, на кого-то бы ты можешь праведно да за-
видиши?

Прибери, молю-та, твои-те мысли и утишай
сърдце-то си, пакъ тогака почни да испытываши и
претрисаши дѣла-та на Божій-атъ промыслъ, и то
озвильно и съ найголѣмо кннманіе, въ колко-то
око-то на слабомощный-атъ и кратковидный-атъ че-
ловѣкъ въ дѣло-то на свѣтоуправленіе-то може да
проникне. Сако такока размышленіе ще да та у-
вѣри, колко съ твои-те жалби неправедни, и, ще да
са освѣдочиши, чи тыя тѣжвы не съ произлезли изъ
разумъ-атъ на твое-то сърдце, но изъ преголѣмы жала-
ніа за богатство, изъ честолюбіе и необуздано терлене
за плотоугодіе-то, и тока освѣдоченье ще да та помири съ
наредвы-те съ несракненомудрый-атъ Божій промыслъ.

Тебѣ е жалъ на Бога, защо тыя земны доври-
ны така различно дѣлаи. То естъ, ты са жалиши,
защо не е далъ и тебѣ толко чести, щастіе и бо-
гатство, какко-то на толко други человекы. Добра
вещь. Сега са добро види, чи ты не гокориши то-
ва, зато, що жалиши оныя кои-то съ много по си-
ромаси отъ тебе, но гокориши зато, що закидиши
на оныя, кои-то иматъ покече отъ тебе. Види са,
чи чуждо-то добро състоаніе раздражава въ тебе
завысть, и ты отъ мъка выкаши противъ Бога! Не
та ли е срамъ?! Кога бы ты зналъ колко е благо-
творна и колко нүждна таа иста различность на съ-
стоаніе-то! Да можешъ да знаешъ, колко много
ползъ приноси таа много различность на съдби-
нѣ-тѣ за облагорожденіе-то на человекескій-атъ родъ:
ты не бы никогн въ сърдце-то си пожелалъ, да са
таа велика и красна наредка Божіа промени. Ты
истый не бы желалъ въ такава земнъ, въ такъкъ